

ΣΑΝ ΝΑ ΉΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΕΠΕΤΕΙΟΙ: ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΗΜΕΡΑ ΠΑΡΚΩΝ.

ΠΟΡΤΑΖΟΥΝ: ΜΑΡΚΙΑΝΗ.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1626: Ο ολανδός άποικος Πίτερ Μίνουιτ αγοράζει από τους Ινδάνους το νησί του Μανχάταν.

Ως αντάλλαγμα προσφέρει μπρελόκ και άλλα φανταχτερά μπιχλιμπίδια, σήμερα 24ων δολαρίων.

1886: Λήγει ο αποκλεισμός των ελληνικών παραλίων από τους στόλους Αγγλίας και Ρωσίας, που είχε επιβληθεί στις 26 Απριλίου. Αυτία του αποκλεισμού ήταν η άρνηση της κυβέρνησης Θεόδωρου Δηλιγιάννη να διατάξει αποστράτευση και να σταματήσει τις πολεμικές προετοιμασίες κατά της Τουρκίας.

1917: Συμμαχικός αποκλεισμός της Αθήνας. Ο γάλλος τέως υπουργός εξωτερικών Σελεστέν Ζονάρ φτάνει στον Πειραιά επικεφαλής του στόλου της Αντάντ, αποβιβάζει αγήματα στην ελληνική πρωτεύουσα, εξορίζει στην Κορσική μέλη της κυβέρνησης και πολλούς βασιλόφρονες πολιτικούς (Ιωάννης Μεταξάς, Δημήτριος Γούναρης, Σπύρος και Σταμάτης Μερκούρης) και απαιτεί την παραίτηση από τον θρόνο του Κωνσταντίνου, που δέχεται να μεταβεί στην Ελβετία.

1939: Οι πολύ χαμηλές τιμές στα προϊόντα συμβάλλουν στην επιτυχία του θεμού των λαϊκών αγορών στην Αθήνα.

1954: Ιδρύεται η γερμανική αεροπορική εταιρία Lufthansa.

1994: Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ και του ΚΚΕ εισηγούνται την παραπομπή του τέως πρωθυπουργού Κωνσταντίνου Μητσοτάκη στο Ειδικό Δικαστήριο για την υπόθεση των τηλεφωνικών υποκλοπών.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1686: Ντάνιελ Γκαμπριέλ Φαρενάιτ, γερμανολανδός φυσικός, που δημιούργησε την ομώνυμη κλίμακα για τη μέτρηση της θερμοκρασίας. (Θαν. 16/9/1736)

1900: Εντουάρντο Ντε Φιλίπο, ιταλός θεατρικός συγγραφέας. (Θαν. 31/10/1984)

1941: Μητρού Ντίλαν, καλλιτεχνικό ψευδώνυμο του Ρόμπερτ Άλεν Ζίμερμαν, αμερικανός τραγουδιστής και συνθέτης.

ΘΑΝΑΤΟΙ

1543: Μικολάι Κόπερνικ, Νικόλαος Κοπέρνικος ο ελληνική εκδοχή του ονόματός του, πολωνός αστρονόμος, που εισήγαγε τη θεωρία του πλιοκεντρικού συστήματος. (Γεν. 19/2/1473)

1974: Ντιούκ Έλινγκτον, αμερικανός συνθέτης και πιανίστας της τζαζ. (Γεν. 29/4/1899) Τον Ιανουάριο του 2001: Μαργαρίτα Λυμπεράκη, πεζογράφος και θεατρική συγγραφέας.

Θεόδωρος Δηλιγιάννης

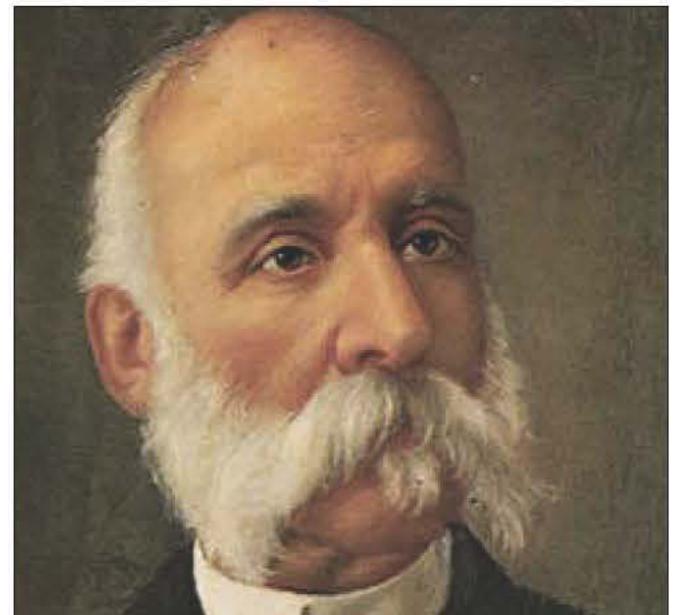
(1824 – 1905)

Πολιτικός από τη Γορτυνία, απόγονος της ιστορικής και αρχοντικής οικογενείας των Δεληγιανναίων. Γεννήθηκε στα Λαγκάδια στις 19 Μαΐου 1824 και σε πλικά 13 ετών έμεινε ορφανός. Σπούδασε νομικά στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και ξεκίνησε την επαγγελματική του καριέρα ως ανώτερος υπάλληλος του Υπουργείου Εσωτερικών.

Σπηλαίο πολιτική αναμίχθηκε το 1862 και από τότε εκλεγόταν συνεχώς βουλευτής, ως τη δολοφονία του το 1905. Το 1867 απεστάλη από την κυβέρνηση στο Παρίσι για την επίλυση του κρητικού ζητήματος, όπου απέκτησε υψηλές γνωριμίες. Όταν επανήλθε στην Ελλάδα, κατέλαβε διάφορες υπουργικές θέσεις (τρεις φορές υπουργός Εξωτερικών, υπουργός Οικονομικών και Στρατιωτικών). Έλαβε μέρος στο Συνέδριο του Βερολίνου και ανέπτυξε τις ελληνικές θέσεις, αξιώνοντας την προσάρπιση της Ηπείρου, της Θεσσαλίας, της Μακεδονίας και της Κρήτης, ενώ διαπραγματεύτηκε την πλήρωση του κενού ελληνικού θρόνου, μετά την έξωση του Όθωνα.

Ο Θεόδωρος Δηλιγιάννης διετέλεσε 5 φορές πρωθυπουργός (1885-1886, 1890-1892, 1895-1897, 1902-1903 και 1904-1905) και υπήρξε ο μεγάλος αντίπαλος του Χαρίλαου Τρικούπη. Οι δύο πολιτικοί κυριάρχησαν στην ελληνική πολιτική σκηνή το τελευταίο τέταρτο του 19ου αιώνα. Ο Χαρίλαος Τρικούπης ήταν ο εκσυγχρονιστής των καθυστερημένων δομών της ελληνικής κοινωνίας, ο Θόδωρος Δηλιγιάννης ο συντριπτικός πολιτικός, που εξέφραζε τη λαϊκή δυσαρέσκεια και τα κρατικοδίαιτα στρώματα που πλήπτονταν από τα μέτρα του μεσολογγίτη πολιτικού.

Επί πρωθυπουργίας του έγιναν οι Πρώτοι Ολυμπιακοί Αγώνες της σύγχρονης ιστορίας (1896), ενώ την ίδια ώρα οι ελληνοτουρκικές σχέσεις βρίσκονταν στο κειρότερο δυνατό σημείο, λόγω του Κρητικού και Μακεδονικού ζητήματος. Ο Δηλιγιάννης, παρασυρμένος από διάφορους ανεύθυνους παράγοντες, αθίνθηκε στον αυτοκίνητο με την Τουρκία το 1897, με αποτέλεσμα να εξαναγκασθεί σε παραίτηση. Επανήλθε στο πολιτικό προσκάνιο πέντε χρόνια αργότερα και πρόλαβε να γίνει δύο φορές πρωθυπουργός πριν από το μοιραίο. Το απόγευμα της 31ης Μαΐου 1905 ο Θεόδωρος Δηλιγιάννης, ως πρωθυπουργός, πήρε το δρόμο για τη Βουλή, προκειμένου να παραστεί σε μία συνεδρίαση ρουτίνας. Στις 5:05 μ.μ. έφθασε με την άμαξά του στην είσοδο του Βουλευτηρίου, στην οδό Σταδίου, συνοδευόμενος από τον σωματοφύλακά του Γιάννη Πάνο. Ένας άνδρας 35 περίπου ετών προθυμοποιήθηκε να του ανοίξει την πόρτα της άμαξας. Ήταν ψυλού αναστήματος, μαυριδερός, με ρούχα κόκκινα σκεδόν ξεβαμμένα. Ο ανύποπτος Δηλιγιάννης τον ευχαρίστησε και κατευθύνθηκε προς τη μαρμάρινη κλίμακα της Βουλής. Τότε, ο άγνωστος με μια αστραπαία κίνηση έβγαλε ένα μαχαίρι και το βύθισε στην κοιλιά του άτυχου πολιτικού.

Η φρουρά της Βουλής αιφνιδιάστηκε πλήρως, όπως και ο σωματοφύλακάς του, και μόνο ορισμένοι από τους παριστάμενους πολίτες αντελίθησαν αμέσως τη σκηνή της δολοφονικής απόπειρας. Αμέσως κινήθηκαν εναντίον του, καταφέροντάς του χτυπήματα με τις γροθιές και τα μπασούνια τους. Από την οργή του κόσμου τον έσωσε ένας λοχίας της Φρουράς, που τον μετέφερε βαριά πληγωμένο στο υπόγειο της Βουλής. Εκεί, ο επικεφαλής της Φρουράς πληροφορήθηκε το όνομα του δράστη: Αντώνιος Κωσταγερακάρης. Ιδιότητα: Λεσχειάρχης - Χαρτοπαίκτης.

– «Τί έκανες μωρέ», του είπε.
– «Έκλεισε τα χαρτοπαίγνια και εψόφησα από την πείνα» ψέλλισε και μετ' ολίγον ξεψύχησε.

Η κατάσταση του Δηλιγιάννη συνεχώς κειροτέρευε. Υπεβλήθη αμέσως σε επέμβαση λαπαροτομίας από τρεις καθηγητές της Ιατρικής, αλλά κατά τη διάρκεια της εγχείρισης παρέδωσε το πνεύμα. Αν και χωρίς πολιτικά κίνητρα, υπήρξε η δεύτερη δολοφονία σημαίνοντος πολιτικού προσώπου στην νεώτερη ελληνική ιστορία, μετά τη δολοφονία του πρώτου κυβερνήτη Ιωάννη Καποδίστρια.

Ο Θεόδωρος Δηλιγιάννης κηδεύτηκε την επομένη με μεγάλες τιμές. Η καρδιά του φυλάσσεται στο ναό των Αγίων Ταξιαρχών στη γενέτειρά του, Λαγκάδια, ενώ ανδριάντας του έχει στηθεί στην είσοδο του Παλαιά Βουλής. Ο Γορτύνιος πολιτικός υπήρξε προσπλωμένος στον κοινοβουλευτισμό, ήταν δεινός ράπτωρ, ενώ δεν δίστασε να συγκρουστεί με το Παλάτι, όταν οι περιστάσεις το απαντούσαν. Διακρινόταν, όμως, για την έλλειψη αρχών και τις δημαρχικές του τάσεις.

ΤΙ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΆΛΛΟΙ...

Deutschland, Deutschland Über Alles

Γιάγκος Μικελλίδης

Η σύγχυση μεγαλώνει. Κανένας δεν ξέρει αν πάει ή αν έρχεται. Η παρακμή αυξάνεται, άρχισαν και τα ήθη να καλαρώνουν. Όλοι κοιμούνται με όλους. Η φθορά μπαίνει στη σπονδύλωση των ανθρώπων και τους διαλύει. Οι περισσότεροι κυκλοφορούν ασπόνδυλοι. Οι παρέες συγκεντρώνονται στα καφέ και μιλούν. Οι πλεύστοι, σχεδόν όλοι, λεν μαλακίες. Και

μιλούν, μιλούν, μιλούν. Μιλούν χωρίς να λένε τίποτα. Βλέπετε, τα γεγονότα τούς έχουν προλάβει. Οι πολιτικοί ξέφτισαν. Συνεχίζουν να βγαίνουν στις πλεοράσεις και να λένε τα ίδια αλλά χωρίς παλμό, χωρίς φλόγα, σαν παπαγάλοι που επαναλαμβάνουν το ίδιο θέμα. Εμείς είμαστε συγχυσμένοι. Προσπαθούμε να καταλάβουμε αλλά δεν καταλαβαίνουμε τίποτα, διότι

ΠΟΛΙΤΗΣ

αυτοί που νέμονται τις τύχες μας δε θέλουν να καταλάβουμε, θέλουν να μείνουμε μέσα στο σκότος. Ο Δημητρίδης συνεχίζει τον αγώνα του. Μόνος εναντίον όλων. Κατά βάθος τον θαυμάζω, διότι, αν δεν είναι ψεύτης, που δεν φαίνεται να είναι, φαίνεται ότι είναι ο μόνος ο οποίος έχει κάποια ιδεολογική τοποθέτηση, η οποία δεν εξαργυρώνεται τουλάχιστον προ-

το παρόν με λίρες, χωρά